

Označení studijního plánu		Učitelství informatiky pro střední školy MAIOR kombinované			
Povinné předměty					
Název předmětu	rozsah	způsob ověření	počet kreditů	dop. roč./sem.	profil. základ
Učitelská propedeutika – obecně pedagogické a psychologické předměty (20 KB)					
Pedagogická psychologie	4p +7c	Zk	2	1 / Z	PZ
Vývojová psychologie	4p +4c	Z	2	1 / Z	ZT
Metodologie pedagogického výzkumu	4p +4c	Zk	2	1 / Z	ZT
Psychodidaktika a neurodidaktika	4p	Z	1	1 / L	ZT
Sociální pedagogika a sociální patologie	4p +7c	Zk	2	1 / L	PZ
Sociální psychologie	4p +4c	Z	2	1 / L	PZ
Speciální pedagogika a inkluzivní vzdělávání	7p +7c	Zk	3	2 / Z	ZT
Školní a poradenská psychologie	4p +4c	Zk	2	2 / Z	PZ
Základy školského managementu a administrativy	7p	Z	1	2 / Z	
Emoční inteligence a rozvoj sociálních dovedností	4p +4c	Z	2	2 / L	PZ
Psychopatologie	4c	Z	1	2 / L	
Učitelská propedeutika – oborová didaktika (10 KB)					
Didaktika informatiky I	6s +2k	Z	2	1 / Z	PZ
Didaktika informatiky II	4p +6c +2k	Z, Zk	4	1 / L	PZ
Didaktika informatiky III	6s +2k	Z	2	2 / Z	PZ
Využití ICT ve výuce	4p +2k	Z	2	2 / L	PZ
Odborné předměty oboru (25 KB)					
Objektově orientované návrhové vzory	6p +6c +2k	Z	4	1 / Z	PZ
Počítačové sítě	6p +6c +2k	Z, Zk	5	1 / Z	PZ
Číslicové systémy	4p +6c +2k	Z, Zk	4	1 / L	PZ
Datová a informační bezpečnost	4p +6c +2k	Z	3	1 / L	PZ
Teorie automatů a formálních jazyků	6p +6c +2k	Z, ZK	5	2 / Z	ZT
Programování pro internet	4p +4c +2k	Z, ZK	4	2 / L	PZ
Pedagogická praxe MAIOR (9 KB)					
Přípravný seminář k pedagogické praxi	4c	Z	1	1 / Z	
Průběžná pedagogická praxe	4c	Z	1	1 / Z	
Souvislá pedagogická praxe na 2. stupni ZŠ	3 týd. 50h	Z	3	1 / L	
Souvislá pedagogická praxe na SŠ	3 týd. 50h	Z	3	2 / Z	
Komplexní reflektivní seminář praxe	5c	Z	1	2 / Z	
Příprava závěrečné práce (12 KB)					
Diplomový seminář I	4s	Z	1	2 / Z	
Diplomový seminář II	4s	Z	1	2 / L	
Diplomová práce		Z	10	2 / L	
Celkový počet kreditů za předměty:					
Ve studijním plánu studenti získají veškeré potřebné kreditní body absolvováním povinných předmětů.					
Maior i minor studijní plán obsahují identické oborové předměty v rozsahu 35 KB. Tato část zahrnuje i předměty zaměřené na didaktické aspekty informačních technologií (10KB).					
Maior studijní plán obsahuje navíc následující povinné předměty za celkem 41 KB:					
• obecně pedagogické a psychologické předměty [20 KB] • pedagogické praxe [9 KB] • přípravu a obhájení diplomové práce včetně přípravných diplomových seminářů [12 KB]					
Souhrn:					
35 KB (oborově povinné předměty)					
41 KB (společné obecné předměty a přípravné pedagogické kurzy a bakalářské práce, vše povinné)					
Celkem 76 KB					

Součásti SZZ a jejich obsah

SZZ u studijního plánu MAIOR se skládá ze tří součástí:

1. SZZ z pedagogiky a psychologie

Základní charakteristika a tematické okruhy navazující na základní teoretické a profilující předměty pedagogicko-psychologické přípravy (obecná didaktika, pedagogická psychologie, vývojová psychologie, metodologie pedagogického výzkumu, psychodidaktika a neurodidaktika, sociální pedagogika sociální patologie, sociální psychologie, speciální pedagogika a inkluzivní vzdělávání, školní a poradenská psychologie, emoční inteligence a rozvoj sociálních dovedností).

Další informace jsou dostupné na oficiálních webových stránkách PF UJEP: <https://www.pf.ujep.cz/cs/>. Katedra pedagogiky a aplikovaných disciplín PF UJEP (<https://www.pf.ujep.cz/cs/katedra-pedagogiky-a-aplikovanych-disciplin-dokumenty>), Katedra psychologie PF UJEP (<https://www.pf.ujep.cz/cs/statni-zaverecne-zkousky-kps>).

2. Odborná zkouška z informatiky zahrnující předměty profilujícího základu (PZ) včetně předmětů teoretického základu (ZT). Každé zvolené téma ověřuje jednak odborné znalosti, jednak jejich didaktické aspekty (tj. okruhy pokrývají i příslušné části předmětu didaktik).

- Objektově orientované návrhové vzory, Programování pro internet
- Číslicové systémy
- Teorie automatů a formálních jazyků
- Počítačové sítě, Datová a informatická bezpečnost

Poznámka: Druhou odbornou zkoušku vykonává student v rámci **MINOR přidruženého studijního programu**.

3. Obhajoba diplomové práce. Student volí téma diplomové práce v souladu se svým odborným zájmem s přihlédnutím k aktuální nabídce témat, která nabízí katedra.

Další studijní povinnosti

Absolvování pedagogických praxí:

- a) Průběžná pedagogická praxe – vztažená k předmětu MAIOR (rozsah: 3s, počet kreditů: 1 kb, dop. roč. / sem.: 1/ZS)
- b) Souvislá pedagogická praxe na 2. stupni ZŠ – vztažená k předmětu MAIOR (rozsah: 3 týdny, počet kreditů: 3 kb, dop. roč. / sem.: 1/LS)
- c) Souvislá pedagogická praxe na SŠ – vztažená k předmětu MAIOR (rozsah: 3 týdny, počet kreditů: 3 kb, dop. roč. / sem.: 2/ZS)

Absolvování přípravných / reflektivních seminářů:

- a) Přípravný seminář k pedagogické praxi – vztažený k předmětu MAIOR (rozsah: 1s, počet kreditů: 1 kb, dop. roč. / sem.: 1/ZS)
- b) Komplexní reflektivní seminář praxe – vztažený k předmětu MAIOR (rozsah: 1s, počet kreditů: 1 kb, dop. roč. / sem.: 2/ZS)

Opory společného základu: <https://moodle.ff.ujep.cz/course/view.php?id=489>

Opory předmětové specializace: <https://ki.ujep.cz/opory/Informatika/>

Název studijního předmětu	Pedagogická psychologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Hlavním cílem kurzu je prohloubit sociální a psychologický výcvik učitelů v oblasti školní psychologie a společně s dalšími profesními disciplínami formovat u učitelů kompetence manažerské a řídicí. Porozumění je kladeno na terminologii a klíčové vztahy v systému. Problémová oblast – pedagogická psychologie – se zaměřuje na rozvoj těch dovedností, které umožňují učitelům eliminování nepříznivých vlivů jejich osobnosti. Kurz zahrnuje tato témata: • Výzkum v učení a vyučování (aplikace, buď kritický konzument nových informací) • Paměť (SP, PP, DP, strategie, budování expertízy) • Metakognice (užívání metakognice a strategií, vyučování) • Behavioristické přístupy a principy (aplikace ve třídě, odměny, užití podmiňování) • Motivace (orientace na cíl, atribuce) • Postup při řešení problémů (jednotlivé kroky, strategie, kreativita) • Sociálně-kognitivní přístupy (autoregulované učení, determinální teorie, osobní přesvědčení) • Konstruktivisticky koncipovaná výuka (např. problémově-orientovaná výuka, kolaborace...) Výstupy učení: Po absolvování předmětu, student dovede určovat psychické jevy, které se uplatňují při učení žáků, pedagogicky ovlivňovat aktuální psychické jevy a vlastnosti edukantů. Je schopen formovat postoje, hodnoty a motivaci žáků. Student bude ovládat techniky vlastního efektivního učení. Prokáže schopnost sebevýchovy a rozvoj schopnosti asertivního a taktického jednání u budoucích učitelů. Formuje model člověka, který umí šťastně a bohatě prožívat život. Je schopen diagnostiky a charakteristiky osobnosti žáků. Student dokáže podněcovat tvořivost žáků a uplatňovat vlastní flexibilní myšlení.

Název studijního předmětu	Vývojová psychologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je dále prohloubit poznatky o procesu utváření lidského jedince. Kurz seznamuje posluchače se strukturou, dynamikou a genezí osobnosti, s jednotlivými vývojovými fázemi v životě člověka, činiteli duševního vývoje a psychosociálními potřebami jednotlivých věkových období. Studenti jsou vedeni k pohledu na člověka z hlediska pochopení významu vývojových změn a jejich zákonitostí, v závislosti na vývojových odlišnostech a možnostech výchovy a vzdělávání v dětském i dospělém věku. Obsah přednášek a seminářů: 1. Determinace vývoje lidské psychiky. 2. Základní vývojové procesy, zákonitosti vývojových změn. 3. Periodizace vývoje, vývojová specifika. 4. Vývoj kognitivních procesů (vnímání, představy, fantazie, paměť, pozornost, myšlení). 5. Socializace, rozvoj identity, emoční vývoj. 6. Piaget a jeho kognitivní vývojová teorie. 7. Eriksonova teorie. 8. Interiorizace sociálních (zvláště morálních) norem, vývoj morálního usuzování. 9. Adolescence, vývojové změny v adolescenci, význam adolescence pro další život jedince. 10. Raná dospělost, intimita a rozvoj sociálních vztahů. 11. Střední dospělost, produktivita, kariéra, manželství. 12. Pozdní dospělost, důchodové období, vztahy mezi generacemi. 13. Stáří, tělesné změny, nemoci, vdovství, terminální stádium života. 14. Příčiny v psychickém vývoji mužů a žen. Výstupy učení: Student umí vymezit a definovat základní vývojové procesy a specifika psychického vývoje v jednotlivých stádiích. Dokáže vysvětlit rozdíly mezi jednotlivými teoriemi ontogeneze jedince a popsat jednotlivá vývojová stadia jedince z pohledu motorického, kognitivního, emočního, morálního a sociálního vývoje. Je schopen rozlišit normální a anormální vývoj jedince, vysvětlit vývojové rozdíly mezi jedinci.

Název studijního předmětu	Metodologie pedagogického výzkumu
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Náplní kurzu je seznámení studentů se základní problematikou výzkumu (hypotézy, výzkumný soubor, validita, reliabilita) a dále pak s tradičními metodami, které se používají jak v kvantitativním, tak v kvalitativním výzkumu. Jedná se např. o pozorování, škálování, dotazníkové metody, interview, experiment, obsahovou analýzu textů atd. Studenti se s danými metodami seznámí v teoretické rovině, ale důraz je kladen i na jejich praktickou aplikaci. Předmět je rovněž zaměřen na seznámení studentů se základy statistického zpracování výzkumných dat. Studenti porozumí filozofickým a propedeutickým základům výzkumu pedagogických jevů. Dokážou charakterizovat jednotlivé výzkumné metody a techniky. Zvládnou vytvořit základní design kvalitativně i kvantitativně orientované výzkumné studie (formulace výzkumného problému, stanovení cílů výzkumu, formulace hypotéz, výběr výzkumného vzorku, adekvátní volba metod a technik). Studenti ovládají základní postupy statistického zpracování dat tak, aby byly schopni vyhodnotit výsledky výzkumu a validně je interpretovat. Okruhy: • Postavení, poslání a význam vědního výzkumu. • Úvod do základů výzkumu v praxi. • Výběr problému, formulace cílů. Typ výzkumného problému, charakteristiky výzkumného pole, formulace dílčích cílů, otázek výzkumu a výzkumných hypotéz. Formulace hypotéz a nástrojů k jejich ověření. • Přehled základních technik pro samotný sběr empirického materiálu. Tradiční metody v kvantitativním a kvalitativním výzkumu, např. pozorování, škálování, dotazníkové metody, interview, experiment, obsahová analýza textů atd. • Výběr vzorku a organizace sběru dat, specifika práce tazatele. • Ověření hypotéz a jejich interpretace. • Kvantitativní a kvalitativní metody zpracování získaných údajů. • Práce s výsledky a jejich interpretace. Základy statistického zpracování výzkumných dat. • Práce s odbornou literaturou, citace, vypracování závěrečné zprávy. • Prezentace a publikování výsledků s důrazem na jejich praktickou aplikaci.

Název studijního předmětu	Psychodidaktika a neurodidaktika
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Předmět vyžaduje zvládnutí vzdělávacího obsahu předmětů Obecná didaktika a Pedagogická psychologie. Vyžaduje také základní znalosti z oblasti anatomie a fyziologie centrální nervové soustavy člověka.
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je seznámit studenty s rozšiřujícími poznatky navazujícími na vzdělávací obsah předmětů zaměřených na obecnou didaktiku a pedagogickou psychologii. Učení je v předmětu představováno jako komplex neurofyziologických procesů probíhajících v různých částech mozku, který je chápán v duchu biologické fenomenologie jako autopoietický systém. Diskutovány jsou mechanismy paměti a učení a možnosti jejich pedagogického ovlivňování. Vědomosti o neurofyziologických procesech v mozku jsou dále aplikovány do pedagogické oblasti v souvislosti s individuálními charakteristikami učících se žáků. Tematické zaměření předmětu se zaměřuje do těchto oblastí: • Neurofyziologické základy paměti a učení – mechanismy paměti, typy paměti, fyziologické faktory ovlivňující proces zapamatování, vztah mezi pamětí a učením. • Funkční zobrazování mozku, principy funkčních zobrazovacích metod – FMRI, PET, SPECT, MEG, význam funkčního zobrazování mozku pro studium procesů paměti a učení. • Styly učení – kognitivní styly, styly učení žáků, klasifikace stylů učení, vyučovací styly učitele, možnost ovlivňování stylů učení, efektivní využívání stylů učení v rámci edukačního procesu., diagnostika stylů učení. • Individuální charakteristiky učícího se jedince – vnitřní poznatkové systémy žáků, jejich utváření, geneze a ovlivňování, dětská pojetí a práce s dětskými pojetími ve vyučovacím procesu. Možnosti diagnostiky dětských pojetí. Strategie překonávání miskoncepce. • Didaktická rekonstrukce – didaktická transformace učiva, přibližování vnitřních poznatkových systémů učícího se jedince k aktuálnímu stavu poznání. Metody efektivního učení a vyučování, prostředky didaktické rekonstrukce. Volba optimálních učebních a vyučovacích strategií. • Možnosti praktického využití poznatků týkajících se mechanismů paměti a učení. Netradiční přístupy k výuce, kritická analýza moderních trendů řízení učebního procesu žáka: konstruktivistická výuka a její varianty, problémová a heuristická výuka, badatelsky orientovaná výuka, pojmové mapování.

Název studijního předmětu	Sociální pedagogika a sociální patologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je uvedení do předmětu sociální pedagogiky jako vědní disciplíny a seznámení s cíli, metodami a prostředky tohoto oboru. Pozornost bude věnována zkoumání vztahů mezi výchovou a prostředím, studenti získají elementárních poznatky o sociální dimenzi výchovně vzdělávacího procesu. Tomu odpovídá tematický obsah předmětu zaměřený na poznávání faktorů ovlivňujících proces socializace a získávání schopností jejich pozitivního ovlivňování, poznávání různých typů sociálního prostředí, prevenci, diagnostiku a nápravu případných patologií tohoto prostředí, sociální a pedagogickou komunikaci, v neposlední řadě potom na problematiku multikulturality, vytváření příznivého sociálního klimatu školní třídy, problematiku sociálního vyloučení a další relevantní témata. Student zná: vzájemné vztahy mezi výchovou a sociálním prostředím, důležité činitele socializace a jejich vliv na školní vzdělávání, důležité aspekty pedagogické komunikace a jejich vliv na průběh a cíle výchovně vzdělávacího procesu, sociálně patologické a rizikové jevy vyskytující se ve školním prostředí, jejich projevy a možnosti prevence. Student je schopen: diagnostikovat na základní úrovni sociální vztahy ve školní třídě a navrhnout efektivní mechanismy jejich pozitivního ovlivňování směrem k sociální kohezi a podpoře mezi žáky, diagnostikovat projevy sociálně patologických a rizikových jevů ve školním prostředí a navrhnout způsoby jejich efektivní prevence ve vztahu k věkovým specifikům žáků, navrhnout a realizovat aktivity směřující k posilování kompetencí žáků k adekvátní komunikaci v rámci různých sociálních situací a kooperativnímu řešení možných konfliktů. Témata: 1. Sociální pedagogika jako věda, obsah a postavení předmětu ve struktuře vědních disciplín, odborná terminologie a metodologická východiska sociální pedagogiky. 2. Společenská determinace výchovy, proces socializace a dosocializování. 3. Rodina jako výchovný a socializační činitel, klasifikace typů rodin, význam rodiny z hlediska utváření osobnosti jedince, funkce rodiny a její proměny v současnosti. 4. Prostředí a jeho vliv na jedince. Lokální prostředí, význam vrstevnických skupin, skupinová dynamika. 5. Sociální klima v pracovních týmech. Sociální role, sociální pozice, diagnostika vztahů v sociální skupině, obliba, vliv, preference, sociometrie, práce s týmem, teambuilding. 6. Sociálně patologické jevy, jejich příčiny, teorie vzniku, problematika vybraných sociálně patologických jevů. Systém prevence sociálně patologických jevů. 7. Náročné životní situace, možnosti a meze jejich zvládnutí, životní styl, způsob života. 8. Vybrané negativní jevy na pracovištích – mobbing, bossing. Syndrom vyhoření, jeho příčiny, rozvoj a následky. Možnosti prevence syndromu vyhoření. Diagnostika syndromu vyhoření. 9. Masmédia a jejich funkce, vliv masmédií na rozvoj osobnosti člověka, výchova a manipulace ve vztahu k médiím, mediální výchova a mediální gramotnost. 10. Subkultury a kmeny. Definice, druhy a funkce kultury. Pozitiva a negativa masové kultury. Subkultury a postmoderní kmeny, tzv. alternativní subkultury a kontrakultury. Marginalizované subkultury.

Název studijního předmětu	Sociální psychologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Úvod do psychologie, Vývojová psychologie
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je seznámit posluchače se sociálně psychologickou problematikou zaměřenou zejména na problematiku sociálního začleňování jedince do společnosti, sociálního vývoje jedince, na sebepoznání a seberozvoj, na poznání vztahu mezi jedincem a malou sociální skupinou, které je jedinec členem. Student se seznámí s možnostmi a způsoby řízení sociální skupiny spolu s adekvátním využitím komunikačních prostředků v interakci se sociálním okolím. Seznámí se s vývojem rodiny a dysfunkčními rodinami. Student rovněž pronikne do problematiky náročných životních situací. Systém přednášek dotváří teoretickou základnu posluchačů a je spolu s poznatky získanými samostudiem předpokladem pro úspěšnou praktickou činnost v seminářích. Obsah přednášek: 1. Sociální psychologie jako předmět 2. Socializace jedince 3. Mechanismy socializace, činitelé (2 hodiny) 4. Fáze socializace (Erikson) 5. Rodina, vývoj rodiny (tranzitorní a netranzitorní krize) (2 hodiny) 6. Dysfunkční rodiny 7. Sociální skupina, dynamika 8. Struktura sociální skupiny (cíle, hodnoty, normy, pozice, role) 9. Sociální komunikace, konstruktivní a destruktivní komunikace 10. Agrese v dětském věku (2 hodiny) 11. Metody sociální psychologie Obsah seminářů: 1. Vývoj „já“, vývoj vztahu k druhým 2. Sebepojetí a sebehodnocení, EQ 3. Sociální percepce, eliminace chyb v sociální percepci 4. Cíle skupiny a práce s cíli, hodnoty a hodnotový žebříček 5. Sociální normy a práce s nimi 6. Sociální role a pozice, zjišťování sociálních pozic 7. Efektivní komunikace, bariéry 8. Transakční analýza 9. Frustrace a její řešení 10. Řešení konfliktů (2 hodiny) 11. Stres 12. Práce se stresem 13. Aplikace sociálně psychologických metod ve výzkumu a praxi Výstupy učení: Posluchač umí vysvětlit sociálně psychologickou problematiku zaměřenou zejména na poznání podstaty socializace jedince, vztahu mezi jedincem a malou sociální skupinou. Umí rozpoznat a eliminovat chyby v sociální percepci, analyzuje strukturu sociální skupiny a dynamiku skupiny a dovede využívat techniky působení na pozitivní rozvoj sociální skupiny a jedince s tendencí posílit jeho identitu, umí efektivně řídit sociální skupinu. Umí vysvětlit problematiku rodiny a dysfunkčních rodin a umí eliminovat dopady dysfunkčního působení rodiny na jedince. Ovládá principy efektivní komunikace, dokáže analyzovat komunikační bariéry a adekvátně využívat komunikační prostředky v interakci se sociálním okolím v souladu s cíli komunikace. Rozumí podstatě náročných životních situací a dovede uplatnit konstruktivní a efektivní postupy při jejich řešení. Má přehled o metodách sociální psychologie a dokáže je adekvátně používat.

Název studijního předmětu	Speciální pedagogika a inkluzivní vzdělávání
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Předmět uvede studenty do problematiky speciální pedagogiky a inkluzivního vzdělávání. Studujícím poskytne základní speciálně pedagogický pojmový aparát. Studující se seznámí s jednotlivými speciálně pedagogickými disciplínami, základními metodami a zásadami speciální pedagogiky, systémem speciálně pedagogické péče o jedince se zdravotním postižením. Studenti získají základní informace o oboru speciální pedagogika a seznámí se s jeho speciálně pedagogickými disciplínami. Jsou informováni o příčinách vzniku zdravotního postižení, jednotlivých metodách a zásadách výchovně vzdělávací práce u jedinců se speciálními potřebami s důrazem na vliv a význam rodiny. Obsah přednášek / seminářů: - Uvedení do problematiky speciální pedagogiky. Vymezení pojmu, předmět, cíl speciální pedagogiky. Speciálně pedagogické obory a jejich charakteristika. Související vědní disciplíny. Mezioborové vztahy. Historický vývoj speciální pedagogiky a současnost. Paradigmata speciální pedagogiky. - Zásady a metody ve speciální pedagogice. Speciálně-pedagogické metody obecné a speciální. Zásady při výchově a vzdělávání jedinců se speciálními vzdělávacími potřebami. Komprehenzivní péče o jedince s postižením - Etiologie zdravotních postižení. Typy vývojových poruch. Vnitřní a vnější teratogenní faktory, jejich vzájemný vztah a podíl. - Rodina handicapovaného dítěte. Postoje rodičů k postiženému dítěti. Různorodost výchovných přístupů. - Systém péče o jedince se speciálními potřebami. Raná péče o postižené děti, její specifika. Výchovně vzdělávací systém v ČR z hlediska jedinců se speciálními vzdělávacími potřebami. Princip komplexnosti v péči o handicapované jedince. Problematika zaměstnanosti handicapovaných jedinců. Aktuální trendy v péči o jedince se speciálními potřebami. - Vzdělávání speciálních pedagogů a základní kompetence speciálního pedagoga.

Název studijního předmětu	Školní a poradenská psychologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Pedagogická psychologie, Vývojová psychologie
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je navázat na základy vzdělání v psychologických disciplínách získané v předchozím bakalářském a magisterském studiu tak, aby byli frekventanti schopni aplikovat předchozí získané poznatky při práci s klientem vznikající na půdě jednotlivých poradenských zařízení a prostředí. To předpokládá zkvalitnění orientace v navazujících disciplínách a v jejich vzájemném prolínání a propojení se základními pilíři, na kterých stojí psychologické poradenství. Obsah přednášek: 1. Úvod do problematiky (aktéři a vztahová síť základní problematiky) vymezení, vývoj poradenství. 2. Systém pedagogicko-psychologického poradenství v ČR a jeho úkoly. 3. Kritická místa profese, etika práce v poradenství, profesionální vztahy. 4. Poradenský proces a faktory tento proces ovlivňující. 5. Terapeutické možnosti, vztah poradenství a psychoterapie. 6. Psychologická diagnostika a intervence v praxi. 7. Struktura základního vyšetření a nejčastěji používané diagnostické metody a jejich prolínání s poradenskou praxí. 8. Poradenství a situace vyplývající z hodnocení a úrovně motivace klienta (žáka). 9. Poradenství a situace vyplývající z práce se skupinou. 10. Poradenství a situace vyplývající z vývojových a životních aspektů klienta (včetně volby další studijní a profesní cesty). 11. Poradenství a situace vyplývající z handicapů klienta úroveň kognitivních a percepčních schopností. 12. Poradenství a situace vyplývající s poradcem (pedagogem) preferovaného přístupu k učivu a vzdělávání. 13. Poradenství a situace vyplývající z rodinných přístupů ke klientovi. 14. "Riziková" klienti v poradenské práci. Obsah seminářů: 1. Úvod do poradenského procesu, metody poradenské práce. 2. Psychologická diagnostika ve školní praxi, struktura základního vyšetření. 3. Demonstrace nejčastěji užívaných metod. Práce s IVP. 4. Komunikace s dítětem, rodiči a učiteli. 5. Rizikové situace v komunikaci. 6. Modelové situace v poradenství. 7. Odměny a tresty ve školní praxi 8. Hodnocení - typy, pravidla, přínos. 9. Některé příčiny školního neprospěchu – nezralost, poruchy učení, poruchy pozornosti ad. 10. Specifika práce s dětmi s poruchami – ADHD, ADD, MR, PAS 11. Šikana a jak s ní pracovat. 12. Třídní klima. 13. Volba postupů a způsobů práce v poradenství. Výstupy učení: Studenti jsou schopni porozumět řešenému problému z pohledu jeho aktéra, jehož situací se zabývají a jsou schopni zorientovat se v dostupných opatřeních, která by podpořila jeho další možný rozvoj a tento aplikovat v podmínkách svého pracoviště. Orientují se ve volbě postupů a způsobů práce z pohledu jednotlivých fází řešení těchto problémů (diagnostika, reedukace a podpora, ale také prevence) a stanovením rolí jednotlivých pracovníků vstupujících do tohoto procesu. Orientují se v terminologii a v obsahu poradenské psychologie a aplikace získaných dovedností. Dokážou určovat psychické jevy, které se uplatňují při vzdělávání dětí, poradensky a pedagogicky ovlivňovat aktuální psychické jevy avlastnosti edukantů ve smyslu rozvoje jejich osobních kompetencí k učení a řešení problémů.

Název studijního předmětu	Základy školského managementu a administrativy
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je uvést studenty do problematiky řízení s aplikací na školské prostředí. Vymezuje specifika řízení škol a seznamuje s jeho zásadami a konkrétními projevy v praxi. Předmět rozšiřuje odborné učitelské kompetence studentů o kompetence manažerské a dává prostor ke konfrontaci jednotlivých činností řízení na objektu: žák a pedagog. Umožňuje tak komparaci pro činnosti plánování, projektování, rozhodování, motivace, kontroly, komunikace, vedení, hodnocení nejen u těchto dvou objektů řízení ale i z hlediska účelu, smyslu a hodnotového nazírání procesu řízení. Předmět kombinuje teoretické poznatky s praktickou zkušeností studentů z prostředí škol a vede je k určování vazebních souvislostí, hledání příčin jednotlivých projevů řízení i jejich dopadů a seznamuje je s technikami zvládání vybraných situací, které mohou být vyvolány jak na straně řídicího subjektu, tak na straně řízeného objektu. Student - rozumí odborné terminologii a umí ji správně aplikovat při popisu skutečnosti, - je schopen aktivně působit v rámci jednotlivých činností managementu plánování, projektování, rozhodování, motivace, kontroly, komunikace, vedení, hodnocení apod., - je připraven kriticky analyzovat situace nastalé v procesu řízení, - student je schopen aplikovat získané poznatky a tvůrčím způsobem přistupovat ke koncepci řízení třídy i školy, - je vybaven základními technikami motivace, komunikace, hospodaření s časem a evaluace. Témata: 1. Management, podstata managementu, specifika školského managementu. 2. Aktuální otázky vzdělávací politiky ČR, ekonomizace vzdělávání, příčiny, důsledky. 3. Školský management, management a specifika řízení škol, třídní management. 4. Teorie motivace, typy a síla motivace. 5. Osobnost řídicího pracovníka – vedení a vůdcovství. 6. Informace a rozhodování v řízení – rovina třída, škola. 7. Komunikace, konflikt, kompromis – rovina třída, škola. 8. Klima školní třídy, klima školy, kultura školy. 9. Efektivní hospodaření s časem. 10. Projektování rozvoje školy – vize, cíle, programy, plány, dlouhodobé záměry. 11. Řízení kvality práce školy, řízení změn, řízení porad. 12. Autoevaluace a evaluace ve školním prostředí, efektivita a účinnost práce školy. 13. Hodnotová orientace, žebříček hodnot, hodnotový rámec v managementu.

Název studijního předmětu	Emoční inteligence a rozvoj sociálních dovedností
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Pedagogická psychologie, Vývojová psychologie
Stručná anotace předmětu	Předmět je zaměřen na problematiku emocí, emoční inteligence, mezilidské interakce a sebepojetí. Poskytuje základní přehled o teoretických a kognitivních přístupech v oblasti práce s emocemi. Seznámení se se základními technikami práce s emocemi. Těžištěm teoretické i praktické části kurzu je emoční inteligence, její rozvoj a možnosti využití v sociální interakci Obsah přednášek: 1. Úvod do problematiky emoční inteligence. 2. Emoce, funkce emocí v našem životě. 3. Vývoj emoční inteligence v rámci ontogeneze. 4. Intelligence, její rozvoj a vliv na činnost jedince 5. Intelligence versus Emoční inteligence 6. Vnímavost k emocím jiných lidí – empatie 7. Emoce a motivace 8. Zvládání emocí a seberegulace 9. Testy emoční inteligence Obsah seminářů: 1. Zvládání vlastních emocí, seznámení s technikami rozvoje této dovednosti 2. Umění mezilidských vztahů 3. Regulace vlastních emocí 4. Praktická aplikace zvolené metody 5. Sebmotivace 6. Nácvik empatie 7. Zvládání agresivity 8. Asertivní komunikace 9. Úspěšné mezilidské vztahy Výstupy učení: Student se dokáže orientovat v současných teoriích emocí, umí objasnit, jak emoce ovlivňují lidské chování, kognitivní funkce a zdraví. Student je schopen rozpoznat své emoční prožívání, dokáže charakterizovat motivační principy a prvky. Student je způsobilý k empatické komunikaci a naslouchání.

Název studijního předmětu	Psychopatologie
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Vývojová psychologie, Sociální psychologie
Stručná anotace předmětu	
Anotace: Předmět prohlubuje studentům poznatky o duševním životě člověka v bio-psycho-sociálních souvislostech. Cílem je získání znalostí zejména o poruchách psychických procesů a stavů u dětí a dospívajících. Témata seminářů: 1. Změny a poruchy vnímání 2. Poruchy pozornosti 3. Poruchy vědomí, poruchy spánku u dětí 4. Poruchy paměti 5. Poruchy pudů, instinktů, jednání 6. Poruchy myšlení, řeči 7. Poruchy nálad, afektivní poruchy 8. Poruchy psychického vývoje 9. Mentální retardace 10. Psychotické poruchy u dětí 11. Poruchy příjmu potravy 12. Neurotické poruchy u dětí 13. Behaviorální a emoční poruchy Výstupy učení: Student zná nejčastější poruchy psychických procesů, stavů a poruch u dětí i dospělých, umí je definovat a zná jejich nejčastější příčiny. Student dovede pracovat s jedinci s psychickými poruchami a s jedinci s poruchami chování, umí je předvídat a eliminovat případné problémy.	

Název studijního předmětu	Didaktika informatiky I
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	
Vyučovací metody: - Demontrace - Studium metodou řešení problémů - Projektová výuka - Samostatná práce studentů - Prezentace práce studentů Obsah: 1. Význam a různá pojetí výuky informatiky na ZŠ a SŠ 2. Prostorové vybavení a vybavení učebny IKT, didaktická technika 3. Didaktika informatiky a její vymezení jako oborové didaktiky 4. Hygiena práce, prevence nežádoucích návyků 5. Etapy vyučovacího procesu a podmínky výuky 6. Počítačem podporovaná výuka, e-learning a jeho význam 7. Rámcové a školní vzdělávací programy 8. Didaktická analýza a transformace učiva, tematický plán učiva (2 týdny) 9. Organizační formy výuky informatiky, žákovské projekty 10. Vyučovací metody a jejich použití ve výuce informatiky 11. Technické prostředky regulace výuky informatiky 12. Mezipředmětové vztahy	

Název studijního předmětu	Didaktika informatiky II
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Didaktika informatiky I
Stručná anotace předmětu	
Vyučovací metody: - Demonstrace - Studium metodou řešení problémů - Projektová výuka - Samostatná práce studentů - Prezentace práce studentů Obsah: 1. Práce s problémovými a talentovanými žáky (2 týdny) 2. Využití problémových a projektových metod v předmětu Informatika IKT (3 týdny) 3. Plánování výuky (2 týdny) 4. Didaktické zásady a didaktická pravidla ve výuce informatiky 5. Hodnocení žáků v IKT 6. Role učitele informatiky a jeho celoživotní vzdělávání 7. Vytváření přípravy na výuku (4 týdny) a. Výuka textově orientovaného programování b. Zpracování dat c. Algoritmické myšlení d. Blokova programování	

Název studijního předmětu	Didaktika informatiky III
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Didaktika informatiky II
Stručná anotace předmětu	
Vyučovací metody: - Demonstrace - Studium metodou řešení problémů - Projektová výuka - Samostatná práce studentů - Prezentace práce studentů Obsah: 1. Učebnice informatiky, výukové programy, učební pomůcky (3 týdny) 2. Vytváření přípravy na výuku a. Práce s robotickými stavebnicemi (3 týdny) b. Základy teoretické informatiky (3 týdny) c. Práce s vývojovými deskami a elektrosoučástkami (2 týdny) 3. Motivační žákovské soutěže ve výuce informatiky (2 týdny)	

Název studijního předmětu	Využití ICT ve výuce
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	
Vyučovací metody: - Demonstrace - Studium metodou řešení problémů - Projektová výuka - Samostatná práce studentů - Prezentace práce studentů Obsah: 1. Mezipředmětové přesahy IKT do oborových didaktik (1 týden) 2. Výukové aplikace a online služby pro podporu oborových didaktik (1 týden) 3. Využití IKT v jiných didaktikách (3 týdny) a. čtenářská gramotnost b. matematická gramotnost c. finanční gramotnost d. přírodovědná gramotnost	

Název studijního předmětu	Objektově orientované návrhové vzory
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	
Kurz prohlubuje praktické dovednosti programátora prostřednictvím využití klasických objektově orientovaných návrhových vzorů v OOP jazyce se statickým typováním. Kurz začíná úvodním popisem příslušného jazyka z pohledu typového systému a mechanismu řízeného polymorfismu. Jádrem je pak popis klíčových klasických návrhových vzorů (GoF) a jejich implementace ve zvoleném programovacím jazyce (typicky C#). 1. typový systém ve staticky typovaných objektových programovacích jazycích 2. – 3. polymorfismus založený na sdíleném rozhraní (protokolu) 4. polymorfismus založený na dědičnosti (specifikátory přístupu) 5. návrhové vzory (principy a cíle) 6. – 7. vytvářející návrhové vzory (Tovární metody a objekty, Jedináček) 8. – 9. strukturální návrhové vzory (Adaptér, Dekorátor, Most, Muší váha) 10. – 11. vzory týkající se chování (Příkaz, Pozorovatel, Memo) 12. – 13. návrh, diskuse a počáteční implementace seminárního projektu	

Název studijního předmětu	Počítačové sítě
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	
Kurz je zaměřen na vrstvy L1, L2 a L3 referenčního modelu ISO/OSI. Student se v rámci přednášek seznámí s druhy přenosového média pro datovou komunikaci, aktivními prvky v počítačové síti sloužícími k přepínání či směrování. V praktických laboratorních cvičeních si sám vyzkouší na modelových úlohách různé protokoly routování a směrování, návrhu síťových adres a jejich rozsahů a v neposlední řadě i vytváření virtuálních sítí. 1. Opakování referenčního modelu ISO/OSI, adresování v síti (VLSM, CIDR), architektura a funkce přepínačů (STP, RSTP, MST) 2. Agregace linek (LACP, EtherChanel, PAP), architektura směrovačů, SDN/distribuované systémy 3. Směrování v bezdrátových sítích, řešení problémů při směrování 4. Virtuální sítě a směrování mezi nimi (VLAN, VPN) 5. Zabezpečení přepínačů a směrovačů, technologie VoIP 6. Závěrečný komplexní projekt počítačových sítí	

Název studijního předmětu	Číslicové systémy
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	
Student se v rámci předmětu seznámí s návrhem sekvenčních logických obvodů. Sekvenční obvody budou navrhovány jak pomocí asynchronních, tak pomocí synchronních metod. Studenti dále získají základní poznatky z teorie konečných automatů a jejich aplikace v oblasti sekvenčních sítí. Poté se seznámí se základní architekturou programovatelných součástek. 1. Syntéza kombinačních obvodů 2. Matematické modely chování sekvenčních obvodů 3. Interpretace konečného automatu jako modelu chování asynchronního sekvenčního obvodu 4. Sestavení stavových zápisů chování sekvenčních obvodů a jejich minimalizace 5. Návrh synchronních sekvenčních obvodů 6. Syntéza asynchronních sekvenčních obvodů 7. Iterační obvody 8. Mikroprogramový automat 9. Architektura procesorů z hlediska programátora 10. Adresování na úrovni HW (bázové a indexové registry) 11. Hardwarová přerušování 12. Bitově orientovaný přístup 13. Paměť, architektura, správa 14. Assembler – makra	

Název studijního předmětu	Datová a informační bezpečnost
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Obsahem předmětu jsou aktuální technologie pro řešení datové a informační bezpečnosti ve firemním prostředí. Studenti se seznámí s moderními nástroji pro její zajištění. 1. Úvod do datové bezpečnosti 2. Klasifikace a analýza dat z pohledu jejich správy, citlivosti a bezpečnosti 3. Ochrana osobních údajů (např. GDPR), anonymizace dat 4. DLP systémy 5. Systémy vysoké dostupnosti datových úložišť 6. Zálohovací technologie pro koncové prvky 7. Zálohovací technologie pro infrastrukturní systémy 8. Archivační technologie 9. Systémy logování a struktura logů pro framework AAA 10. – 12. Správa systémů pro ukládání logovacích údajů frameworku AAA 13. – 14. Vyhledávání souvislostí v uložených datech

Název studijního předmětu	Teorie automatů a formálních jazyků
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	V tomto předmětu se studenti seznámí s teoretickými základy konečných automatů, gramatik a zásobníkových automatů. Důraz je kladen na propojení matematické teorie s praktickou realizací a využití dané teorie v současných technologiích. 1. Konečné automaty (KA): reprezentace, jazyky rozpoznatelné konečnými automaty 2. Redukce a realizace konečných automatů 3. Nedeterministické konečné automaty 4. Gramatiky: Chomského rozdělení gramatik, regulární gramatiky 5. Regulární jazyky: uzávěrové vlastnosti, vztah ke KA 6. Aplikace regulárních jazyků a automatů: regulární výrazy a jejich druhy 7. Bezkontextové gramatiky 8. Zásobníkové automaty 9. Aplikace bezkontextových jazyků a zásobníkových automatů: LR/LL syntaktický analyzátor, ANTLR 10. Turingovy stroje: modely a jejich vlastnosti 11. Nerozhodnutelnost: Churchova-Turingova teze, Postův korespondenční problém 12. Ekvivalentní reprezentace Turingova stroje: RASP 13. Praktické aplikace

Název studijního předmětu	Programování pro internet
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Kurz dává studentům teoretické znalosti XML technologii a praktické zkušenosti práce s XML soubory. V kurzu se uvažuje návrh webových aplikací (včetně aplikací pracujících s databázemi). V průběhu kurzu bude vytvořeno a zpracováno několik souborů XML. Uvažují se otázky extrakce informací z obsahu XML a její zobrazení na webových stránkách (s použitím css, xslt, js a php). V průběhu kurzu budou vytvořeny webové aplikace, jejichž návrh zahrnuje také témata jako AJAX a práce s XML soubory, cookies a sezení, objektově orientované programování, grafiku, práce s databázemi. 1. Značkový jazyk XML, Specifikace XML, Zobrazení XML souborů 2. HTML DOM a XML DOM, Javascript a HTML, Javascript a XML DOM 3. Jazyk PHP, PHP (ukládání dat, Cookie a session), PHP (grafika), PHP (práce s objekty) 4. PHP a XML DOM, PHP (simpleXML) 5. PHP (práce s databázemi)

Název studijního předmětu	Přípravný seminář k pedagogické praxi
Prerevizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Obsahové zaměření přípravného semináře k pedagogické praxi vychází z potřeby připravit studenta na průběžnou a obě souvislé praxe a prohloubit vybavení dostatečně teorií pro úspěšné vykonání pedagogických praxí. Cílem předmětu je v obecné části seznámení se školským systémem, základy školské legislativy, kurikulárními dokumenty, organizací a bezpečností práce ve školských zařízeních. V části oborové pak prohloubení informací o didaktické transformaci učiva pro konkrétní stupně škol, navazující na praxe v bakalářském stupni studia. Součástí jsou požadavky oborových didaktiků na výstupy z průběžné a souvislých praxí. Předmět probíhá současně s Průběžnou pedagogickou praxí a reflektuje její průběh. Organizačně, metodicky i kontrolně zajišťují tento předmět oborová didaktika na katedrách studijního programu verze maior.

Název studijního předmětu	Průběžná pedagogická praxe
Prerevizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Obsahové zaměření průběžné pedagogické praxe je na pedagogickou práci s žáky na 2. stupni ZŠ a SŠ. Cílem praxe je postupné získávání praktických dovedností pod vedením mentora praxe, seznámení s úkoly, cíli a hlavními činnostmi pedagoga a školy na příkladu konkrétní školy. Seznámení se Školním vzdělávacím programem, se školskými dokumenty. Praxe je nejprve vykonávána formou následků cvičného učitele (mentora), reflexe denních činností, osvojováním si praktických dovedností z oblasti pedagogiky a didaktiky, následně pak vlastními výstupy. Student bude hospitovat a vykonávat vlastní pedagogickou činnost v předmětu odpovídajícímu studijnímu programu MAIOR. Student vykoná praxi na škole v rámci studentské skupiny. Vždy jeden student realizuje vlastní pedagogické činnosti pod vedením a podle pokynů mentora praxe, ostatní studenti hospitují a provádí hospitačně-reflektivní záznam. Hodiny jsou rozborované. Rámec praxe tedy počty hodin a výstupy (pedagogický deník/ portfolio z praxe + hodnocení mentorem praxe) jsou nastaveny z CPP, obsahovou náplň a konkrétní zápočtové požadavky stanovuje oborový didaktik, kterému výstupy student odevzdává a oborový didaktik uděluje zápočet.

Název studijního předmětu	Souvislá pedagogická praxe na 2. stupni ZŠ
Prerevizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Obsahové zaměření průběžné pedagogické praxe je na pedagogickou práci s žáky na 2. stupni ZŠ. Cílem souvislé praxe je navazovat a rozvíjet zkušenost získané v předešlých praxích směrem k samostatnému zvládnutí celého edukačního procesu, od přípravy, přes motivaci, realizaci, fixaci, až po evaluaci výsledků výuky. Praxe je nejprve vykonávána formou následků cvičného učitele (mentora), reflexí denních činností, následně pak vlastními výstupy. Student bude hospitovat a vykonávat vlastní pedagogickou činnost v předmětu odpovídajícímu studijnímu programu MAIOR Student vykoná praxi v délce 50 hodin vlastní pedagogické činnosti pod vedením a podle pokynů mentora praxe. Pedagogická praxe má doporučené rozložení činností: Minimálně 6 hodin hospitací a 16 hodin vlastní pedagogické činnosti dle příprav s rozložením výuky a následně asistentské činnosti do celkového počtu 50 hod pedagogické praxe. Rámec praxe tedy počty hodin a výstupy (pedagogický deník/ portfolio z praxe + hodnocení mentorem praxe) jsou nastaveny z CPP, obsahovou náplň a konkrétní zápočtové požadavky stanovuje oborový didaktik, kterému výstupy student odevzdává a oborový didaktik uděluje zápočet.

Název studijního předmětu	Souvislá pedagogická praxe na SŠ
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Obsahové zaměření průběžné pedagogické praxe je na pedagogickou práci s žáky na SŠ. Cílem souvislé praxe je navazovat a rozvíjet zkušenost získané v předešlých praxích, zvláště pak praxe souvislé na ZŠ a to směrem k samostatnému zvládnutí celého edukačního procesu, od přípravy, přes motivaci, realizaci, fixaci, až po evaluaci výsledků výuky. Praxe je nejprve vykonávána formou následků cvičného učitele (mentora), následně pak vlastními výstupy. Student bude hospitovat a vykonávat vlastní pedagogickou činnost v předmětu odpovídajícímu studijnímu programu MAIOR. Student vykoná praxi v délce 50 hodin vlastní pedagogické činnosti pod vedením a podle pokynů mentora praxe. Pedagogická praxe má doporučené rozložení činností: Minimálně 12 hodin hospitací a 24 hodin vlastní pedagogické činnosti dle příprav s rozбором výuky a následně asistentské činnosti do celkového počtu 50 hod pedagogické praxe. Výstupy, obsahovou náplň a konkrétní zápočtové požadavky stanovuje oborový didaktik, kterému výstupy student odevzdává a oborový didaktik uděluje zápočet.

Název studijního předmětu	Komplexní reflektivní seminář praxe
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem předmětu je poskytnout prostor pro reflexi praxí konaných v rámci navazujícího magisterského studia. Studenti zde prezentují své plány, reflektují své schopnosti a dovednosti, které při praxi využívali, diskutují a dostávají zpětnou vazbu od vyučujících a odborníků z praxe. Po ukončení kurzu je student schopný plně využívat teoretické znalosti v praxi, reflektovat své schopnosti a dovednosti a dále umí vytvářet činnosti vhodné pro vybranou věkovou skupinu žáků odpovídající zaměření jeho studia. Konkrétní obsahovou náplň a konkrétní zápočtové požadavky stanovuje oborový didaktik a uděluje zápočet.

Název studijního předmětu	Diplomový seminář I
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem <i>Diplomového semináře I</i> je pomoci studentům s vytvářením diplomové práce a připravit je na její úspěšnou obhajobu. Náplň předmětu je: • stručné opakování principů tvorby odborného textu a formální stránky závěrečné práce (studenti tyto principy znají již z bakalářského studia), • průběžná kontrola řešení diplomové práce.

Název studijního předmětu	Diplomový seminář II
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Diplomový seminář I (prerekvizita)
Stručná anotace předmětu	Cílem <i>Diplomového semináře II</i> je průběžná kontrola řešení diplomové práce, příprava na prezentaci práce v rámci obhajoby a organizace finálních fází tvorby diplomové práce (ve spolupráci s vedoucími diplomových prací).

Název studijního předmětu	Diplomová práce
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-
Stručná anotace předmětu	Cílem kurzu je vlastní práce na diplomové práci. Úkoly nutné ke splnění tohoto předmětu určuje vedoucí diplomové práce a student je musí splnit pro zdárné splnění tohoto předmětu. Vyžaduje se aktivní konzultace a spolupráce s vedoucí diplomové práce a průběžné plnění jím zadaných úkolů.